

רונן בר מעשיך בחקידת היחס של הנוער למין

השומר בשער של קולנוע אור יון נראה משועמם. מעל הקולנוע, בגרול, תלוי שלט: "הנהלת אוריון גאה להציג: סרטייהסכס הטובים ביותר לש"נ 1988".

השומר שילח אותי לקופה, למטה. מבוכה. מה יקרה אם מישוה מוכר יעבור במיקרה? אולם הרחוב אדיש לכתב הקטן, שניגש לקנות כרטיסים. ולא רק הוא. לפניי, בתור, חבורה של בני-עשר, רה, הקונים כרטיסים כשברק מלא-צ"י פיה בעיניהם. המוכר מתעלם מכך שהם בני 15 לכל היותר, וגובה כשימחה את הכסף.

עולים בגרם-מדרגות רעוע לעבר הפתח. השומר נוגע בתיק שלי, וכך מסתיימת הבדיקה הביטחונית. אני, ל- כל הדיעות, לא נראה חשוד.

נכנסים. שתי שניות, והעיניים מת- רגלות להכלאה בין ריצוד המסך לאפי- לולית האולם.

נכנסתי באמצע סרט, האותיות אור יון מקושקות בצבעי גואש ביד חובב- נית. את השלט "מעל גיל 18" הוריד מישוה מומן.

שני רמקולים עתיקים, ממש מוצג לתערוכה, פולטים אנוחות בקצב מרור. תופסים מקום בשורה האחרונה, ומנ- סים להביט ביושבים, המפוזרים שווה בכל האולם.

כמעט כל הצלליות יושבות לבד, כ- מרחק שני כסאות זו מזו, ובוהות.

המזגן פולט ריח בלתי-נעים חריף, ואולי זה הריח הטיפי של המקום.

מוסיקה פסטוראלית נשמעת, ועל האקורד מופיע גבר הלבוש בהירור מיש- רדי, כשהוא מתווכח בלהט עם אשה ארמונית, שופעת חמוקים. פתאום העט שלה נופל, לגמרי במיקרה, לריצפה, וכשהיא מתכופפת מתגלה העובדה ה- מבישה שהיא פשוט שכחה בבוקר לל- בוש תחתונים. פתאום גם הגבר, בלי בגדים, מתכופף מעליה, אולי הוא ימ- צא את העט האבוד?

בסופו של דבר הם מתייאשים מה- קולמוס ועוברים, בהיסוס-מה, לתכל'ס. היא על השולחן, מעיפה בנשיפת נהמותיה את הניירות. הוא על השולחן והיא עליו, והוא פתאום בא לה מהצר. הכל זו על המסך, ובחוסר-תאום בלתי- רגיל עם תנועות-השפתיים של הגיבור רים חוזרות האנחות למלא את האולם. כך רבע שעה של אותו אקט, עד לסיומו בצרחות חציהיסטריות של ה- מזכירה.

בכל סצנה כזאת מתחילים הצופים להרגיש שלא בנוח, והשכן שלי לוחש "כמה שהכסאות כאן לא מרופדים!" כמה המצופים שולפים מאי-שם מעילי-גשם מטונף, ולמרות החום אוס- פים אותו אל חיקם. חלק מרשרשים כי שקיטניילון.

הבוס מחליט, בינתיים, שמזכירה אחת שופעת-איברים זה לא מספיק לו, והוא זקוק לעוד קצרנית. אחרי ראונו קבלה קצר (וארלג על הפרטים) היא משתכנת לה, אחד כבוד, ליד המזכירה הקודמת, שעברה כבר ראיונות-קבלה לאי-ספור.

אכל הנה מגיע המילכוד. תחת שהח- דשה תתאהב בבוט, היא מתאהבת בקר- לגה שלה לעבודה, ובשעות-הפנאי הן עובדות קשה מאוד. צריכים, כנראה, לעבור טיפול פסיכותראפי וכימר תראפי כדי להגיע ליכולת כזו של אקרוכטיקה ולגודל כזה של איברים.

מי נגד מי?

אבל פתאום נכנס הבוס. אוי, כמה שהוא המום, כמה שהוא נרגז! עצבני כל-כך, עד שהוא מעניש אותן בלראות אותו — כן, כן... ערום. וכדי שהעונש יהיה מושלם הוא גם מצטרף.

במדיוה

מינעלים

דדני חיים

לעשות

השבעת

דראמה

הצילה ממוות

להיות בתוך ביצה. כמו

ברחם אמא. בסופי

שבוע ובחגים.

היא התכוננה לנסוע

במכוניתו של מיכה

רייסר. וגם שני

אחרים. הגורל מנע

זאת.

נעמי רין

רונן בר

שקט. קול בוקע מתוך השחור. אתם בתוך ביצה, כמו עובר ברחם אמא. תרגישו את החמימות העוטפת אתכם, אתם אוהבים את החום. לאט-לאט תצאו החוצה, בתוליים, חסרי-אישיות. תוך היכרות עם הסובב אתכם תעצבו אישיות משלכם. מוסיקה קוסי-מית נשמעת ברקע, בוקעת מתוך טיפ-עתיק.

כשמתרגלות העיניים לאפילה, אפי-שר להבחין בצלליות זזות באקסטרה-קולות מוזרים, לא-מוכנים, צפים בחלל החדר.

לעשות דראמה, והרבה. מתנהדר-דראמה מחוץ מתקיים אחת לחודש בצפון. איגור מיל'ב פתח כבר לפני שמונה שנים כמיצקע, מתוך

כתבת רובין
ע"כוב בקופח"חוליס

כוונה לתת מיסגרת לשוחררי-התיאטרון כפרפרייה.

בכל השנה, בסופי-שבוע ובחגים, במשך שלושה ימים, עושים דראמה-נטו. תרגילים לשיפור האישיות, תר-גיל ראי, פנטומימה ואפקטים מיוחדים. השבוע התארחו בבית רוטנברג בחיפה.

רכים, מסתבר, נושרים עם הזמן, אולם הרוב נשארים ומתמידים.

דרגה מסוכנת. מה עושים? מתחילים ב"חיים", שבו כל אחד חייב להתרכז ולהתכונן נפשית להמשך.

אחר-כך באים התרגילים לשיפור היחס בין התנועות, הדיבור והריכוז.

ההמשך תלוי כמורה. לעיתים קובע המדריך נושא מסוים, שאותו צריכים המשתתפים לפתח ולאחר. לפעמים מעדיף המורה לנהל שיחה על מהות וקיום, ולפעמים עובדים על "שעורי-הבית" מהפעם הקודמת.

יש משהו פרטי-יוני במחנות. פעם המחנות הם ברמתי-יוחנן, פעם בטיב-עון. לא בטוחים לגבי המחנה הבא. אולי זוהי הסיבה לכך שילדי-הפרחים המודוקנים מגיעים לשם.

המחנה הבא יימשך כשבוע ימים על מרשאות חוות-הצופים ברמתי-יוחנן. הרכה דינמיקה קבוצתית תהיה שם. בקיץ הקורם הזילו שם הרכה דמועות. הגיבוש הגיע לדרגה מסוכנת.

טרף עוד שני אנשים: חברי-הכנסת פיני-חס גולדשטיין, שנהגו לא הגיע באותו בוקר לעבודה ועל כן ניסה למצוא את רייסר, לא הצליח, והסתגר איכשהו; וצחי הנגבי, שגם הוא לא הצליח לאתר את רייסר כדי להצטרף לנסועי-מכו-ניתו.

בילי, ילדית חדרה, שהגיעה לעבו-דה עם רייסר בעיקבות היכרותה עם הנגה שלו, לקתה יומיים קודם לכן בש-פעת חוקה, וחשה ברע. אבל היא החלי-טה להתעלם מהמחלה ולנסוע.

באותו בוקר צילצל מיכה רייסר לדירתה, בשבע בבוקר, שאל מה שלו-מה, ויעץ לה ללכת לבדיקות בקופת-חולים, לסיימן בהקדם האפשרי, להו-ריע לו, והוא ישלח את הנגה לאסוף אותה.

בילי התעכבה בבדיקות עד שעה 10, לא יצרה קשר עם רייסר, והוא יצא לירושלים בלעדית.

בהלווייה היא חשה ברע והתעלפה. חברי-הכנסת מאיר שיטריה היה הראשון שהבחין בכך. עיסה את ראשה וראג-סיקראו לאמבולנס. רובין נלקחה להר-סה, שם קיבלה כדורי-הרגעה וחבורה לעירוי.

בשבת שלאחר-מכן הלך אביה של בילי רובין לבית-הכנסת, וביקר את כר-כת הגומל.

העמותה ע"ש הצייר והסופר
נחום גוטמן ז"ל

התחרות לפרס ע"ש הצייר והסופר נחום גוטמן ז"ל

העמותה והקרן ע"ש נחום גוטמן ז"ל מכריזות על תחרות להענקת פרס לספר עברי מאויר איור אמנותי. סכום הפרס השנה — 8,000 ש"ח.

סופרים ומאיירים יגישו את מועמדותם לתחרות על הפרס, בליווי חמישה עותקים מספריהם, עד לתאריך ז' בטבת תשמ"ט (15.12.88), למזכירת העמותה — הקרן, גב' רינה לוי, בית "מעריב", תל-אביב.

טקס חלוקת הפרס ייערך בסוף חודש דצמבר ש"ז.

בתחרות ישתתפו רק ספרים מאויירים שנרפסו והוצאו בשנתיים האחרונות ושלא זכו עד עתה בשום פרס אחר. כל מתחרה רשאי להגיש לא יותר משניים מחיבוריו המאויירים.

אקורדיוניסטית

מארגנת שירה בציבור עם שיקופיות ומישחקי-חברה במסיבות

תוכנית מיוחדת לימי-הולדת

טלפון: 221017, תל-אביב

"השעה היא
שעת-חירום
והפעולה המשותפת
היא צו השעה..."

צעד ראשון

תוצאות הבחירות לכנסת ה-12 מבשרות לא רק החרפה באמצעי הדיכוי בשטחים הכבושים אלא גם כירסום בזכויות הדימוקרטיות של אזרחי ישראל.

חיאוק כוחו של מחנה הימין — כולל מפלגות דתיות ומפלגות-טרנספר — מרחיק את סיכויי השלום ועלול לדרדר את עמי האיזור למלחמה חדשה. אכזרית מכל קודמותיה.

על כן אנו נחושים באמונתנו, כי יש להתמיד במאבק ולגייס את מירב הכוחות — למען השלום, למען השיוויון, למען הדימוקרטיה. הירידה הקלה בכוחנו לא תרפה את ידינו. סיעתנו בכנסת תמשיך בפעילותה, כאשר לצדו של ח"כ מוחמד מעארי תפעל סיעה מורחבת שבה חברים יהודים וערבים. הביטאונים שלנו — בעברית ובערבית — ימשיכו להופיע ומשרדי הרשימה (בנצרת ובתל-אביב) יתמידו בפעילותם.

הנהלת הרשימה המתקדמת לשלום קבעה מועד קרוב לכנס פעילים ארצי (בטירה, במועדון הרשימה, ב-19 בנובמבר), שיוקדש להפקת לקחים, ובחירה ביוסי אמיתי, מזרחן מקיבוץ גבולות, לתפקיד יושב-ראש משותף של ההנהלה.

אנו קוראים לסיעות חדש והמפלגה הדימוקרטית הערבית לכונן בכנסת בלוק פרלמנטרי, שיפעל למען קידום השלום הישראלי-פלסטיני ולמען השיוויון בין כלל אזרחי ישראל. בלוק פרלמנטרי זה עשוי, לדעתנו, להיות צעד ראשון לקראת הקמתה של חזית רחבה, שבה יטלו חלק גם מפ"ם, רצ ושינוי; חזית שתגייס את מירב כוחות השלום הישראליים — בכנסת ומחוצה לה.

השעה היא שעת-חירום והפעולה המשותפת היא צו השעה.

הרשימה המתקדמת לשלום

ההנהלה, 5 בנובמבר 1988

טל' 662457, 03-659474, תל-אביב